

IZBOR NAJUSPEŠNEJŠIH ALPINISTOV IN ŠPORTNIH PLEZALCEV ZA LETO 2011

OCENA ALPINISTIČNE SEZONE 2011 KOMISIJE ZA ALPINIZEM PZS:

Zima je ponovno postregla z odličnimi razmerami in že kot leto prej, se je spet veliko plezalo. Ko so novice o določeni preplezani smeri dosegle širšo alpinistično populacijo, so mnoge smeri doživele prava obleganja. Pohvaliti velja raziskovalni pristop posameznih alpinistov, ki plezajo nove smeri, opravljajo prve ponovitve v sezoni, mnogokrat tudi na račun dnevnega neuspeha. Takih alpinistov je bilo lani kar nekaj in mnoge smeri je bilo splezanih na visoki ravni (npr. Triglav – Sanjski Joža, Široka peč – Zimska direktna itn). Zlasti omenjeni smeri kažeta nov pristop sodobnega vrhunškega zimskega alpinizma v naših stenah in potrjujeta, da se ni treba izgovarjati na zimske razmere ter da se da s pravim pristopom preplezati marsikaj.

V zahodnih in centralnih Alpah pozimi ni bilo presežnikov, z izjemo nekaj dobrih vzponov (npr. Dru, Droati, Eiger).

V poletni sezoni se je nabralo veliko kvalitetnih vzponov. Če so bile še pred nekaj leti najtežje smeri rezervirane le za peščico alpinistov, se je letos krog teh še razširil. Še ne dolgo nazaj so določene preplezane smeri veljale za vrhunec sezone, danes pa se niti ne uvrščajo med najboljše vzpone v sezoni.

Mnogi alpinisti prenašajo visok športno plezalni nivo v najtežje alpske smeri, iščejo nove linije za nove smeri ali iščejo smeri še brez prostih ponovitev. Vsekakor zelo spodbudno.

Ponovno je bilo preplezanih veliko prvenstvenih smeri, nekaj zelo dobrih (Triglav, ostenje Križevnika, Ojstrica, Tofana, itn). Prav tako je bilo opravljenih kar nekaj resnih ponovitev smeri, ki morda po sami oceni ne sodijo v špico najtežjih smer, po resnosti pa.

Zavedati se moramo, da zgolj ocena vedno ne pove vsega o pravem karakterju smeri. Mnogokrat se prava slika vzpona skriva v podrobnostih, ki pa se jih ob zapisu preplezane smeri ne predstavi.

Stopnička najtežje skalne alpinistične smeri se je lani dvignila na visokih X+/XI- (8c). S tem je bil postavljen nov mejnik v slovenskem alpinističnem skalnem plezanju.

Odpravarski izkupiček v najvišja gorstva sta zaznamovali predvsem dve odpravi, Xuelian Feng (Kitajska) in Charakusa (Pakistan). Na obeh je bila preplezana vrhunška prvenstvena smer (v Xuelian North East in v K7 West). Osrednji odpravi PZS na Makalu ni uspelo izpolniti zadanih ciljev, prav tako ne odpravi na Nanga Parbat.

Slovenski alpinisti so opravili nekaj dobrih vzponov v Patagoniji, Kirgiziji, ZDA, Indiji in Venezueli. Zelo razveseljivo je dejstvo, da so bili akterji mnogih najkvalitetnejših smeri preplezanih na odpravah alpinisti mlade generacije. Spet se je pokazalo, da lahko po vzponih na najvišji ravni posežejo le alpinisti, ki trdo, predano in načrtno delajo - plezajo. Pri današnjih visokih merilih v alpinizmu je to edini pravi način. Spodbudno je, da mladi alpinisti prevzemajo vidnejše vloge v slovenskem alpinističnem prostoru. To je nujno

za nadaljnji razvoj in povezanost slovenskega alpinizma.

Zavedati se moramo vlogo odsekov in pomen dela z mladimi alpinisti tam. Če se na odsekih pri perspektivnih zamudi, je za alpinistični razvoj posameznika kasneje v večini primerih prepozno. Pokazalo se je, kako

pomembni sta vlogi obeh komisij (KA in KOTG) pri PZS ter njihovih akcij in aktivnosti za slovenski alpinizem. V bližnji prihodnosti bo potrebnih nekaj sprememb zaradi učinkovitejšega delovanja komisij, KA pa bo poleg

stalnih in vpeljanih aktivnosti največ pozornosti posvetila ravno mladim perspektivnim alpinistom.

Zaskrbljujoče je nezanimanje alpinistov za himalajske odprave. Razlogov je verjetno več (trenutni alpinistični trendi, splošno stanje v slovenski družbi, manjša možnost za uspeh na odpravah, padec plezalne forme, pomanjkanje idej, čas, denar, itn). V preteklosti se je že večkrat izkazalo, da se brez zadostne kvalitetne alpinistične kilometrine v Alpah ne dosega vidnejših rezultatov v najvišjih gorstvih sveta ter da se na sploh na hitro v alpinizmu praviloma ne uspe. To mora biti vodilo tudi v prihodnosti. Kaj se da na tam področju

narediti? Verjetno odgovor, če že je, ni enostaven in zahteva predhodno poglobljeno analizo stanja trenutnega slovenskega alpinizma.

Prava vrednost najboljših slovenskih vzponov v letu 2011 se bo pokazala, ko bomo te v naslednjih tednih primerjali z najboljšimi evropskimi in ostalimi alpinističnimi vzponi. Takrat bomo dobili šele pravo sliko.

Kot že rečeno, vzponi nominirancev in nagrajencev so vzponi, ki predstavljajo večino najboljših slovenskih vzponov opravljenih v letu 2011. Menim, da smo z alpinistično sezono 2011 lahko zadovoljni.

**PLANINSKA
ZVEZA
SLOVENIJE** | ALPINE
ASSOCIATION
OF SLOVENIA

Dvorakova ulica 9
SI-1000 Ljubljana
Slovenija
p. p. 214

T +386 (0)1 43 45 680
F +386 (0)1 34 45 691
E info@pzs.si
W www.pzs.si

ID DDV SI62316133
TRR 05100-8010489572

A v vsakem primeru je pred nami novo leto z novimi izzivi in če se skoncentriramo na stvari, ki lani niso bile optimalne, tako na ravni komisij, odsekov in posameznih alpinistov, nas čaka veliko dela.

Miha Habjan,
načelnik Komisije za alpinizem Planinske zveze Slovenije

OCENA SEZONE 2011 KOMISIJE ZA ŠPORTNO PLEZANJE PZS:

Ne zgodi se prav pogosto, da imamo Slovenci skupno zmagovalko svetovnega pokala. Mina Markovič je tako po Maji Vidmar (l. 2007) postala druga Slovenka s tem laskavim naslovom. Njene letošnje zmage imajo še

toliko večjo težo, ker njeni uspehi segajo v obe discipline, tako težavnostno kot balvansko plezanje.

Zmage v obeh disciplinah so jo okronale tudi kot najboljšo žensko v tekmovalnem športnem plezanju. Seveda ne gre prezreti tudi Majinega tretjega mesta v skupnem seštevku svetovnega pokala v težavnosti. Prav

tako si bomo leto 2011 zapomnili po slovesu Natalije Gros od tekmovalnih aren, kjer je v svoji bogati karieri kar 23 stala na stopničkih tekem svetovnega pokala. Ob tej priliki se ji še enkrat zahvaljujemo za njen prispevek k razvoju slovenskega plezanja.

Da so naša dekleta najmočnejša svetovna ekipa, je že kar nekaj časa znano skoraj vsakemu Slovencu, ki spremlja slovenske športnike. Ne gre pa seveda prezreti tudi uspehov naših fantov. Klemen Bečan je kot prvi Slovenec uspel letos kar dvakrat osvojiti 2. mesto na tekmovanjih svetovnega pokala v balvanskem plezanju. Njegovim uspehom sta se pridružila tudi Jure Raztresen in Domen Škofic, ki sta postala svetovna mladinska prvaka v avstrijskem Imstu in Urban Primožič, ki je v Kranju na domači tekmi svetovnega pokala pred domačimi gledalci presenetil tudi vse poznavalce tekmovalnega plezanja in se uvrstil na 5. mesto.

Kar nekaj je bilo rezultatov, ki nas kot ekipe postavljajo med največje v tem športu. Tako smo kot ekipa zasedli tretje mesto v skupnem seštevku svetovnega pokala v težavnosti. Mladinska ekipa je na svetovnem

prvenstvu zaostala le za domačini Avstrijci. Da slovensko plezanje ne sloni le na posamezniku in se mladi lahko razvijajo pod mentorstvom Mine, Maje, Natalije in Klemna je seveda lepa vzpodbuda in upanje za, skromno rečeno, vsaj podobne dosežke tudi v letu, ki je pred nami.

Kot majhni otroci, ki verjamejo v čudeže lahko le upamo, da se plezanje uvrsti v družino olimpijskih športov in tako naredi še en korak naprej v svojem razvoju in prepoznavnosti v celotni športni družini.

Borut Kavzar,
načelnik Komisije za športno plezanje PZS